

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו פוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:53
מוצאי י"ט.....7:18
שיעורים כסדרן (שמיני עצרת)
נ"ד.....הושע י"א
בבלי.....תמיד ל"ד
ירושלמי.....שבת מ"ח
תוספתא.....עדיות פרק ב'
רמב"ם.....גזילה ואבידה ט'

שמחת תורה, שעת תש"פ לפ"ק

שעה 9, גליון 4 (418)

א מעשה אויף די פרשה

ומתוקים מדבש ונפת צופים

דער גאון רבי שמעון שוואב זצ"ל איז געפארן אלס בחור פון אמעריקע קיין פוילן צו לערנען תורה אין ישיבה אין די שטאט מיר, אויפ'ן וועג אהיים האט ער באשלאסן זיך אפצושטעלן אין שטאט ראדין צו טרעפן דעם הייליגן חפץ חיים זי"ע און נעמען א ברכה. ביים חפץ חיים איז געווען א גרויסע חשיבות ווען ער האט געזען א בחור וואס לערנט פלייס, נאכדערצו אז דער בחור האט זיך געשלאפט פון אמעריקע קיין אייראפע צו לערנען תורה, דעריבער האט ער אים זייער מקרב געווען און אים געלאדענט צו זיך אהיים אויף שבת.

דעמאלט איז געווען פרשת בשלח, שבת שירה, ווען מ'ליינט אין די פרשה וועגן די מן. ביי די סעודה האט דער חפץ חיים זי"ע גערעדט פון די מן, ער האט זיך געקושרט די פינגער מיט ליבשאפט און געשמאק און איז געווען אזוי איבערגענומען פון די מן, ער האט געזאגט, "מן מן! וואסערע געשמאקע טעמים האט די מן געהאט! מען האט דאך געקענט שפירן אין די מן אלע טעמים פון די וועלט!"

רבי שמעון איז דארט געזיצן ביים טיש, ער איז געווען א נייגעריגער בחור און ער האט זיך גענומען די שטארקייט צו פרעגן דעם חפץ חיים זי"ע, "און וואס איז געווען מיט איינעם וואס האט נישט געוואלט שפירן קיין שום טעם אין די מן, וואסערע טעם האט ער געפילט?"

האט דער חפץ חיים זי"ע אים געזאגט אזוי, "קוק אהער, אין די תורה איז דאך אויך דא אלע טעמים אין די וועלט, ס'דא פשט רמז דרוש און סוד, איינער האט מער ליב צו לערנען בעיון און א צווייטער מער פשוט, איינער האט מער ליב פשוט און א צווייטער האט מער ליב דרושים און פלפולים, איינער האט ליב דרוש און א צווייטער וויל מתדוש זיין אייגענע חידושים, ס'דאך דא אזויפיל חלקים אין די הייליגע תורה אז זענען איינער קען זיך טרעפן זיין ווינקל וואס ער האט ליב און זיך מחנה זיין דערמיט, ער קען שפירן אין די תורה געוואלדיגע געשמאקע טעמים."

דער חפץ חיים זי"ע האט ווידער געקושרט די פינגער מיט געשמאק און ליבשאפט און ווייטער ממשיך געווען, "תורה תורה! וואסערע געשמאקע טעמים איז דא די הייליגע תורה! מען קען דאך שפירן אין די תורה אלע טעמים פון די וועלט! ווידער זענען אבער דא מענטשן, און אויך בחורים אין ישיבה, וועלכע דרייען זיך ארום פוסט און ליידיג, זיי פארברענגען די צייט מיט נארישקייטן, וויפיל מ'זאל זיי זאגן אז די תורה איז זיס און געשמאק, שפירן זיי אבער נישט דעם געשמאקן טעם אין דעם..."

רבי שמעון האט שוין גוט פארשטאנען דעם ענטפער צו זיין פראגע, ווער עס האט נישט געהאט קיין שכל צו אויסוועלן א גוטע טעם וואס ער וויל פילן אין די מן, האט טאקע נישט געשפירט קיין שום טעם דערין, און די זעלבע איז מיט די הייליגע תורה, אויב איינער וויל נישט שפירן קיין טעם, שפירט ער וואלט זיך ווען געקענט באלעקן די פינגער, איינער זאכן מיט וואס ער וואלט זיך ווען געקענט באלעקן די פינגער, איינער וואס האט אבער דעם קאפ אויפ'ן פלאץ, וועט אנהויבן לערנען די הייליגע תורה, און דאן וועט ער שוין שפירן דעם געשמאקן טעם אין די

מוהרא"ש דערציילט

טאנצן מיט די הייליגע תורה

דער הייליגער רמב"ם שרייבט (הלכות לולב, פרק ח', הלכה ט"ו) אז א איד דארף זיך זייער פרייען מיט די מצוות וואס ער טוט, ער דארף זיין זייער פרייליך מיט דעם וואס ער דינט דעם אייבערשטן, און ווער ס'איז נישט פרייליך מיט זיין עבודת ה' קען באקומען אויף דעם א גרויסע שטראף, אזוי ווי דער פסוק זאגט ביי די תוכחה אז די אלע שווערע שטראפן וועלן קומען ווייל מ'האט נישט געדינט דעם אייבערשטן מיט שמחה און מיט א פרייליך הארץ, ווי דער פסוק זאגט (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". און ווער עס

א גוט ווארט

עס איז מקובל פון הייליגן רבי'ן אז אום שמיני עצרת טיילט מען פון הימל פרנסה פאר יעדן איינעם פאר די גאנצע יאר. אום שמיני עצרת זאגט מען די "תפלת גשם", מען בעט דעם אייבערשטן פאר רעגן, און דאס איז די זעלבע ווי פרנסה (תענית ב'), ווייל אלע געברויכן פונעם מענטש וואקסן דורך די רעגן. דערפאר איז גוט אויסצונוצן די ספעציעלע עת רצון און זיך אויסבעטן פרנסה מיט גרויס שפע פאר די גאנצע יאר.

דער אמת איז אבער אז ווען מ'בעט דעם אייבערשטן אויף פרנסה, איז דאס פאקטיש א תפלה אז מ'זאל נישט ווערן אין פעס, אז מ'זאל זיך נישט אויפברענגן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ח) אז פרנסה ווענדט זיך אין וויפיל מ'הייט זיך אפ נישט צו ווערן אין פעס. איידער מ'וויל שיקן פאר א מענטש פרנסה פון הימל, פרויבירט מען אים קודם אויס מיט א נסיון פון פעס, מ'שיקט אים אונטער עפעס א זאך וואס קען אים גוט אויפברענגן, און אויב דער מענטש פאלט דורך און ער רעגט זיך אויף, דאן פארלירט ער די פרנסה, ווי דער פסוק זאגט (איוב י"ח, ד') "טרף נפשו באפו", ווען דער מענטש אבער קאפ, ער האלט זיך איין און רעגט זיך נישט, דאן באקומט ער א גרויסע שפע פון פרנסה. דערפאר דארף מען בעטן אלעמאל דעם אייבערשטן, און ספעציעל אין די עת רצון פון שמיני עצרת, אז מ'זאל זוכה זיין צו זיין א רואיגער און געלאסענער מענטש, מ'זאל זיך קיינמאל נישט אויפברענגן, און אזוי וועט מען שוין אויטאמאטיש זוכה זיין אויך צו פרנסה בריוח.

מ'דארף אבער אויך געדענקען וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) אז פרנסה קומט פאר א מענטש נאר אין זכות פון זיין נויב. און באמת גייט דאס אינאיינעם מיט וואס דער רבי זאגט אין די פריערדיגע תורה (שם, סימן ס"ח) אז דורך פעס פארלירט מען די פרנסה, ווייל ווען א מענטש איז אינדערהיים מיט זיין נויב, קען ער אסאך מאל האבן נסיונות צו ווערן אויפגערעגט, נישט אלץ איז די הויז אזוי צוזאמגענומען ווי ער האט געוואלט, און אזוי ווייטער איז דא גענוג סיבות ווי די נויב קען ברענגען דעם מענטש צו ווערן אויפגערעגט.

וואס טוט אבער נישט א מענטש פאר פרנסה? עס לוינט זיך איינצוהאלטן און קיינמאל נישט ווערן אויפגערעגט, ספעציעל אינדערהיים אויף די נויב, און אזוי וועט מען האבן פרנסה ב'שפע צו קיין פראבלעמען. אדרבה, א מענטש דארף זיך אנטשטרענגען מכבד צו זיין די נויב און איר שצען און ארויפקוקן, און דאס וועט אים ברענגען גרויס עשירות, אזוי ווי רבא האט אָנגעזאגט פאר די מענטשן פון מחוזא (ב"מ טו), "זייט מכבד אייערע ווייבער, וועט איר ווערן רייך".

דעריבער, בשעת מ'זאגט די תפלת גשם, איז א גרויסער עת רצון צו מתפלל זיין צו זיין א רואיגער מענטש און קיינמאל זיך נישט אויפברענגן, צו מכבד זיין די נויב און איר נישט מצער זיין, און אויף צו האבן פרנסה גרינגערהייט מיט גרויס שפע פאר די גאנצע יאר.

(קונטרס שמחת תורה)

שאלות ותשובות ברסלב

ווען איז מען מעביר סדרה די פרשיות וזאת הברכה און בראשית?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ברוך ה' אז געצט ווערט די ערשטע יאר אין מיין לעבן וואס איך האב זוכה געווען פאקטיש צו ענדיגן געדע וואך די פרשה שנים מקרא ואחד תרגום! א גרויסן יישר כח פאר די חיזוק. און איך קען זאגן אז דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב פארשטאנען פינף און ניינציג פראצענט פון וואס איך האב געלערנט, אריינגערעכנט אויך שווערע פרשיות, ווי למשל תרומה און הצנה ווי אזוי מען בועט דעם משכן, און פרשת ויקרא וואו מען לערנט איבער די קרבנות. איך האב אייביג געמיינט אז דאס איז אזוי שווער און איך וועל דאס קיינמאל נישט פארשטיין. און ברוך ה' אז איך האב זוכה געווען דאס צו לערנען און פארשטיין. איך האב געוואלט פראגען וואס איך טו מיט די פרשיות וזאת הברכה און בראשית? איך וועל עס נישט

האלט זיך גרויס און ספאקט אים נישט זיך פרייען מיט'ן אייבערשטן איז א זינדלעך און נארשטער מענטש, אויף אים זאגט דער פסוק (משלי כ"ה, ו) "אל תתהדר לפני מלך", און פארקערט, ווער ס'קוקט נישט אויף זיין אייגן כבוד, ער טאנצט און ער פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן און מיט זיין תורה, אזא מענטש האט די ריכטיגע כבוד, אזא מענטש דארף מען אויפקוקן, אזוי ווי דוד המלך האט געזאגט (שמואל ב' ו, כ"א) "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיניו", ווען מ'האט געטראגן דעם הייליגן ארון האט דוד המלך געטאנצן און זיך געפריידט מיט'ן אייבערשטן, ווי דער פסוק זאגט (שם, ט"ו) "ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'", עס איז אים נישט אנגעגאנגען אז מ'קוקט אים אראפ, עס איז אים נישט אנגעגאנגען אז ער ווערט פארשעמט, ער האט נאר געטאנצן און זיך געפריידט מיט'ן אייבערשטן, פאר די כבוד פון די הייליגע תורה.

ווען עס קומט צו די הקפות, ווען אידן טאנצן און פרייען זיך מיט'ן אייבערשטן און מיט זיין הייליגע תורה, טאר זיך א איד נישט שעמען צו טאנצן און זיך מיטפרייען, נישט זיצן אין די זייט און קוקן ווי יענער טאנצט, נאר אריינגיין אינעווייניג צו טאנצן צוזאמען מיט אלע אידן, און זיך פרייען און דאנקען דעם אייבערשטן. אפילו א מענטש האט מורא אז מ'וועט אים אנקוקן אז ער איז נאריש אז ער טאנצט אזוי שטארק, טאר ער נישט קוקן אויף דעם.

הייליגע תורה.

און דאס איז וואס חז"ל זאגן (מכילתא, בשלח) "לא נתנה תורה אלא לאוכלי המן", די תורה איז נישט געגעבן געווארן נאר פאר די וואס האבן געגעסן דעם מן. ווען א איד איז זוכה צו לערנען די הייליגע תורה, קען ער שפירן אין דעם אלע גוטע טעם, פונקט ווי ביי די מן.

א איד קען טראכטן צו זיך, "גע, דאס איז נישט געמאכט פאר מיר, איך ארבעט שווער און איך האב נישט קיין צייט צו לערנען, איך האב נישט קיין גוטע קאפ און איך פארשטיי נישט קיין לערנען, איך בין אן אומגעדולדיגער מענטש און איך האב נישט קיין געדולד זיך צו זעצן לערנען, איך געדענק סיי ווי נישט וואס איך לערן, איך וועל קיינמאל נישט שפירן א זיסקייט אין די הייליגע תורה", און אזוי ווייטער האט יעדער מענטש זיינע אייגנארטיגע תירוצים פארנוואס די תורה איז נישט געמאכט פאר אים. דער אמת איז אבער אז דער אייבערשטער האט געגעבן די הייליגע תורה פאר יעדן איד אן אויסנאם, און יעדער איד האט א וועג ווי אזוי ער קען אויך האבן א שייכות מיט די הייליגע תורה, יעדער איד קען זוכה זיין צו שפירן דעם געשמאקן זיסן טעם פון די הייליגע תורה, און דאס וועט אים געבן א טעם און ספוק אין זיין לעבן.

דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א "סדר דרך הלימוד" (שיחות הר"ן, סימן ע"ח), א וועג ווי אזוי יעדער איד קען זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה; אז מ'קען זאגן די ווערטער פון תורה אפילו ווערן שטייט נישט וואס מ'זאגט, און אפילו מ'געדענקט נישט וואס מ'לערנט. אויף דעם וועג קען יעדער איד לערנען, אפילו מ'האט א שוואכע קאפ, אפילו ווען מ'האט נישט קיין געדולד, אפילו ווען מ'האט נישט קיין געהעריגע חברותא און מגיד שיעור, און אפילו ווען מ'האט נישט גענוג צייט; מ'דארף בלויז עפענען א חומש, א משניות, א גמרא, א מדרש, א שלחן ערוך, און אזוי ווייטער אלע חלקים פון די הייליגע תורה, און אנהויבן זאגן די הייליגע ווערטער; מיט דעם האט מען די מצוה פון לימוד התורה, און דאס הייליגט דעם מענטש און דערנענטערט אים צום אייבערשטן.

דאס קען יעדער איד באווייזן, כאטש אפאר שורות תורה יעדן טאג. דער רבי האט אמאל פארגעהאלטן א איד פארנוואס ער לערנט נישט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן רפ"ד), האט דער איד זיך פארנומען פערטן אז ער האט נישט קיין צייט צו לערנען ווייל ער איז זייער פארנומען מיט זיינע געשעפטן. האט אים דער רבי געזאגט אז פון דעסט וועגן דארף ער פרובירן אראפ צו גינגען אביסל צייט צו לערנען. און דער רבי האט מיט דעם אויסגעטייטשט דאס וואס חז"ל זאגן (שבת ל"א.) אז מען פראגעט דעם מענטש אויף יענע וועלט, "קבעת עתים לתורה?", בפשטות מיינט עס אז מען פראגעט דעם מענטש אויב ער האט באשטימט יעדן טאג א צייט צו לערנען, אבער דאס ווארט "קבע" קען אויך מיינען גינגענען, אזוי ווי דער פסוק זאגט (משלי כ"ב, כ"א) "קבע את קבעיהם נפש". דאס מיינט צו זאגן אז מען פראגעט דעם מענטש אויב ער האט אראפגעגיבן א עפעס צייט צו לערנען תורה.

ווען א איד הערט זיך צו צו די הייליגע עצות פון רבי'ן, ער ווייסט דאך ביי זיך ווי אזוי זיינע טעג און יארן לויפן דורך מיט גארנישט, ער ווייסט ביי זיך וויפיל צייט ער פארברענגט און ווי ווייניג ער איז אנגעבינדען אין די הייליגע תורה, און ער נעמט דעם "סדר דרך הלימוד" פון הייליגן רבי'ן, ער נעמט זיך פאר אז יעדן טאג וועט ער עפענען די הייליגע תורה און זאגן די ווערטער פון תורה, דאן קען ער זיך אמת'דיג פרייען און טאנצן מיט די תורה, ווייל ער ווייסט שוין א וועג ווי אזוי ער וועט אויסנאצן די קומענדיגע יאר ווי עס דארף צו זיין, און זיין מקושר מיט די הייליגע תורה.

(קונטרס שמחת תורה)

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", ס'איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך אלעמאל, און דער רבי איז דארט מאריך אז אפילו ווען א מענטש גייט דורך צרות און שוועריקייטן אין זיין לעבן, דארף ער זיך אנשטרענגען און פרובירן מיט אלע כוחות צו זיין נאר פרייליך שטענדיג, און זיך אפילו נאריש מאכן מיט שטותים, אבי ער זאל זיין פרייליך.

רבי נתן איז דאס מסביר (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד, אות ה) אז ווען א איד זאל ווען אמת'דיג וויסן און פארשטיין ווי שטארק דער אייבערשטער האט אים ליב, ווי חשוב ער איז אין הימל, ווי גרויס עס איז די חשיבות פון זיינע מצוות און מעשים טובים, ווי טייער ער איז ביים אייבערשטן בלויז דערפאר וואס ער איז געבוירן געווארן אלס איד; וואלט ער פון דעם אללין שוין געווארן אזוי פרייליך, אז ער וואלט נישט אויפגעהערט צו טאנצן און זיך פרייען מיט דעם א גאנצן טאג.

נאר ליידער זענען מיר אין גלות, מיר זענען ווייט פונעם אייבערשטן, מיר שפירן נישט אז דער אייבערשטער איז מיט אונז און ער האט אונז ליב, דערפאר דארף מען טרעפן אלע סארט עצות און וועגן ווי אזוי זיך פרייליך צו מאכן. אבער ווי נאר א איד ווערט פרייליך, ווערט ער שוין דערנענטערט צום אייבערשטן, ער הויבט שוין אן צו שפירן דעם אייבערשטן, און דאן ווערט ער שוין פרייליך מיט'ן אייבערשטן אליין.

א תלמיד פון רבי נתן האט אמאל געטראפן זיין רבי'ן ביי א חתונה פון א ווייטער קרוב, און רבי נתן האט דארט זייער געטאנצן און זיך געפריידט, דער תלמיד האט נישט געקענט פארשטיין פארנוואס רבי נתן טאנצט אזויפיל און פריידט זיך אזוי שטארק ביי די חתונה, ער איז געווען בלויז א ווייטער קרוב, און ער איז נישט געווען עפעס ספעציעל נאנט מיט די מחותנים. האט אים רבי נתן ערקלערט אז ער טאנצט בכלל נישט צוליב די חתונה, ער טאנצט בלויז ווייל ער פריידט זיך און ער דאנקט דעם אייבערשטן אז ער איז א איד, אז ער איז זוכה צו דינען דעם אייבערשטן; אויב אבער וועט ער זיך נעמען טאנצן סתם אזוי אין א גרינעם דינסטאג, וועט דאס אויסזען זייער מאדנע, אבער אז עס מאכט זיך אים א גוטע געלעגנהייט אז ער איז ביי א חתונה, האט ער דאך שוין אלע רעכטן צו טאנצן און זיך פרייען דארט, און דעריבער נוצט ער דאס טאקע אויס צו די מאקסימום...

יעצט, ווען מיר האלטן ביי די הייליגע הקפות, געבט מען אונז די געלעגנהייט צו טאנצן און זיך פרייען מיט די הייליגע תורה און מיט'ן אייבערשטן, לאמיר דאס אויסנוצן ווי עס דארף צו זיין, נישט קוקן אויף קיינעם און אויף גארנישט, נאר טאנצן און זיך פרייען מיט'ן גאנצן כח.

רבי נתן שמועסט אויס באריכות (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה ד) אז יעדער מענטש וואס האט נאר א טראפ שכל, אפילו א גוי, אויב וועט ער גוט אריינטראכטן ווער ער זען אז ס'איז באמת נישטא מיט וואס צו זיין פרייליך אויף די וועלט, די וועלט איז פול מיט אזויפיל צרות און יסורים, יעדער מענטש אן אויסנאם מוסשעט זיך אויף די וועלט מיט אזויפיל שוועריקייטן און פראבלעמען, אז ס'איז אמת'דיג נישטא מיט וואס צו זיין פרייליך. אפילו ווען מען האט שוין נא א גוטן טאג, ווען עס גייט שוין יא

עפֿעס גוט פאר א מענטש, איז עס געווענליך אויך אויסגעמישט מיט פילע שוועריקייטן און צרות. די איינציגסטע זאך וואס קען פרייליך מאכן א מענטש אויף דער וועלט, איז נאר אמונה. ווען א איד גלייבט און ווייסט אז דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט, און אפילו די זאכן וואס זענען אויס אז ס'איז נישט גוט, איז באַמַת נאר פאר זיין טובה, און ער ווייסט אז ער בלייבט נישט אויף די וועלט פאר אייביג, איין טאג וועט ער אוועקגיין פון די וועלט און דאן וועט זיך אנהויבן זיין ריכטיגע לעבן, דעמאלט וועט ער האבן מנוחה, דעמאלט וועט ער באקומען שׂכר אויף יעדע קליינע גוטע זאך וואס ער האט אריינגעאפט צו טון אויף די וועלט, אויף יעדע מצוה וואס ער האט מקיים געווען אויף די וועלט, אויף יעדע מאל וואס ער האט זיך צוריק געהאלטן פון אן עבירה, און אויף יעדע מאל וואס ער האט זיך אנגעשטרענגט צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן; נאר אזא מענטש קען אמת'דיג זיין פרייליך.

איינער וואס האט נישט קיין אמונה, ער גלייבט נישט אז דער אייבערשטער פירט אים אויף טריט און שריט און יעדע זאך וואס ער גייט דורך איז מיט א פונקטליכער חשבון, ער גלייבט נישט אז ס'איז דא נאך א וועלט וואס דארט באקומט מען שׂכר אויף די גוטע מעשים וואס מען האט געטון אויף די וועלט, אזא מענטש האט באַמַת נישט מיט וואס זיך צו פרייען אויף די וועלט, ער בראַט זיך און ער פּרעגלט זיך אין צרות און אין יסורים, און ער האט נישט מיט וואס זיך צו טרייסטן.

דערפאר זאגן מיר ביי די הקפות דעם קאפיטל כ"ט אין תהלים, וואס דאס איז מסוגל אוועקצוטרייבן פונעם מענטש די רוח שטות, די שלעכטע מחשבות וואס האבן זיך אריינגעאפט אין זיין מח, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות, אות קלפה, סימן ו) "השבועה קולות שאמר דוד כל המים, בדבורן מביעין הרוח רעה". ווייל די איינציגסטע וועג צו ווערן אמת'דיג פרייליך איז נאר דורך אן אוועקטרייבן פון זיך די שלעכטע מחשבות פון כפירה וואס כאפן זיך אריין אינעם מענטש'ס מח. ווי לאנג די רוח שטות געפונט זיך אין אים, ער האט נישט א קלארע און ריינע אמונה אינעם אייבערשטן, וועט ער קליינמאל נישט קענען זיין פרייליך. אויך דער שם מ"ב, וואס דאס איז דער "אנא בכח", האט אויך די סגולה אוועקצוטרייבן פונעם מענטש אלע שלעכטע מזיקים וואס ווילן אריינברענגען אינעם מענטש כפירות און אפיקורסות רחמנא ליצלן און אים אוועקשלעפן פונעם אייבערשטן, און אזוי אים דערברטערן דאס לעבן.

וועט א מענטש פרעגן, "איך ווייס טאקע אז נאר מיט אמונה קען איך האבן א גוט לעבן אויף די וועלט, וואס זאל איך אָבער טון אז איך האב נעבנד פארלוירן מיין אמונה? איך האב זיך אנגעליינט מיט שלעכטע זאכן, איך האב זיך אנגעווערט מיט כפירה'דיגע זאכן, און איך שפיר מען נישט דעם אייבערשטן, איך שפיר זיך אזוי ווייט פון די הייליגע אמונה, וואס זאל איך יעצט טון?" אויף דעם האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף אונז און אונז געשיקט דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער האט דעם כח אונז אויסצוהיילן און אונז ארויסשלעפן פון די בלאטיגע זומפן אין וואס מיר זענען אריינגעפאלן.

דער הייליגער רבי האט דערציילט (ספרי מעשיות, מעשה א) אז ס'איז געווען א בת מלך וואס אן אכזריות'דיגער קעניג איז איר נאכגעלאפן און איר געוואלט הרגענען, זי איז אנטלאפן צו א פעסטונג פון וואסער, און דער קעניג האט איר נאכגעשאקט מיט צען ערליי פוילן, וואס איז געווען באשמיט מיט צען ערליי סם, און אזוי איז זי אריינגעלאפן אינעם פעסטונג און דארט געפאלן חלשות, און דער רבי האט אויסגעפירט, "און איך הייל זי".

די בת מלך איז יעדער איד, וואס איז באלויבט ביים אייבערשטן ווי אן איינציג קינד, און דער שלעכטער רשעות'דיגער קעניג איז דער יצר הרע, ער איז דאך

»»»»»

»»»»»
קענען ענדיגן אום שמחת תורה. אויך וויל איך וויסן אויב דאס זאגן די ווערטער פון רש"י הייסט א הפסק אינמיטן מעביר סדרה זיין.

תשובה:

בעזרת ה' יתקרב

לכבוד ... גרו יאיר

יום א' פרשת האזינו, כ"ו אלול, שנת תשע"ז לפרט קטן

וואויל איז דיר און וואויל איז דיין חלק אז דו ביסט זוכה צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, און דו ביסט מעביר סדרה יעדן טאג אביסל - זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער.

אין שלחן ערוך ווערט געפסקנט (אורח חיים, סימן רפה, סעיף א) "מיים ראשון ואלף חשב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין. דער משנה ברורה ברענגט אראפ (שם) פונעם הייליגן ווילנער גאון זכר צדיק לברכה, אז ער האט זיך אזוי געפירט, יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען אביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויף דעם וועג, דעמאלט איז מען מעביר סדרה יעדע וואך, און ווען עס קומט סוף יאר איז א מורא חמשה ימים שמחה אז מען האט מסיים געווען חמשה חמישי תורה.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט אויף רש"י; אין שלחן ערוך שטייט (שם, סעיף ב) "ויבא שמים יקרא תרגום, וגם פירוש רש"י", א ירא שמים זאל מעביר סדרה זיין סיי תרגום און סיי מיט רש"י. דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון לערנען חומש רש"י; מען זאגט נאך פון הייליגן שר שלום פון בעלזא זכותו גן עליו, אז ער האט געזאגט: "ויער עס וועט לערנען און ענדיגן יעדע וואך חומש מיט רש"י, איז פארזיכערט אז ער וועט זיין אויף יעדע וועלט אין די היכל פון רש"י", אויף שטייט פון הייליגן רבי פנחסיל קארליצער זכותו גן עליו אז לערנען חומש רש"י יעדע וואך איז מסוגל צו האבן אמונה. אזוי אויף זאגט מען נאך פון צדיקים אויף דעם לשון וואס שטייט אין מחבר: "ויבא שמים יקרא תרגום, וגם פירוש רש"י", א ירא שמים זאל מעביר סדרה זיין סיי מיט תרגום און סיי מיט רש"י, אז לערנען רש"י מאכט א מענטש ער זאל ווערן א ירא שמים. מען זאגט נאך פון הייליגן רבי ישכר דב מבעלזא זכותו גן עליו, וואס ער האט געזאגט, אז א טאג וואס מען לערנט חומש מיט רש"י, איז מען פארזיכערט אז אין דעם טאג וועט מען נישט זינדיגן. אזוי אויך איז באוויסט אז דער הייליגער בעל התניא זיין עליו האט איינגעפירט א סדר פאר זיינע תלמידים אז זיי זאלן יעדן טאג לערנען חומש מיט רש"י איינגעטיילט אויפן וואך, און אזוי האבן אלע רבי'ס פון חב"ד זיך געפירט, און אזוי פירן זיך היינט אויך חסיד'י חב"ד, יעדן טאג צו לערנען חומש רש"י איינגעטיילט אויפן וואך, ווייל דאס ברענגט יראת שמים.

ווען מען איז מעביר סדרה און מען לערנט רש"י, איז דאס נישט קיין הפסק. פארקערט, די מצוה איז צו לערנען חומש מיט רש"י. בכלל דארף מען וויסן אז אפילו מען איז מפקסירט אזוי מען יוצא, אזוי ווי מען זעט אין שלחן ערוך (שם): "מלמד תינוקות אין צדיקים לתור ולקרות הפרשה בשבת", א מלמד וואס לערנט די גאנצע פרשה מיט די קינדער דארף נישט מעביר סדרה זיין, ווייל ער האט דאס שוין געלערנט מיט די קינדער; זעט מען פון דעם, אז אפילו מען איז מפקסירט און אפילו מען זאגט עס נישט מיט קיין טעמים [טרראפן] איז מען יוצא לפתחילה.

עס איז ידוע דעם סיפור ביי סאטמאר'ע חסידים אז דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו גן עליו האט געשיקט זיינע צוויי זון - דער 'עצי חיים' און דעם בעל 'דברי יואל', ווען זיי זענען נאך געווען גאר קליין, אז זיי זאלן גיין נעמען א ברכה פון דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו גן עליו, ער האט זיי געבענטשט און זיי געזאגט די ווערטער: "קינדערלעך, פילעוועט זיך אין חומש רש"י נלערנט אסאך חומש רש"י. איך האב געקענט גרויסע גאונים וואס זיי האבן נישט געוויסט וואו דער אייבערשטער וואוינט, ווייל זיי האבן נישט געלערנט חומש רש"י".

אזוי אויך דערציילט מען אז דער הייליגער רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו גן עליו איז אמאל געווען אין שטאט חוסט וואו דער הייליגער ערוגת הבושם איז געווען רב, און דער צדיק רבי מרדכי'לע איז געקומען באזוכן דעם ערוגת הבושם, דער ערוגת הבושם זכותו גן עליו האט געהאט א ישיבה פון עטליכע הונדערט בחורים, האט ער געבעטן רבי מרדכי'לע ער זאל באזוכן זיין ישיבה, זען ווי פלייסט זיי לערנען און ווי ערליך זיי פירן זיך אויף. רבי מרדכי'לע איז טאקע אריבערגעגאנגען אין די ישיבה זען די בחורים, ווען ער איז ארויסגעקומען האט אים דער ערוגת הבושם געפרעגט: "נו, וואס זאגט איר אויף מינע בחורים?" האט אים רבי מרדכי'לע געענטפערט: "זיי האבן נישט קיין יראת שמים!" "הקדושיג דאס איז דער ערוגת הבושם געווארן זייער דערשלאגן און פארוואונדערט, ווי אזוי קען זיין אזא זאך? און ער פרעגט דעם הייליגן רבי מרדכי'לע: "רבי, פארוואס זאגט איר אזוי?" "האט ער אים געענטפערט: "ווייל זיי לערנען נישט קיין חומש רש"י!" דער ערוגת הבושם האט זיך זייער געוואונדערט אויף דעם, האט ער נאך געפארשט ביי זיינע תלמידים אויב זיי ענדיגן יעדע וואך חומש רש"י, און זיי האבן אים געענטפערט אז נישט, ווייל די ווענטליכע פארהער פלעגט פארקומען פרייטאג צופרי, און עס איז נישט אויסגעקומען קיין צייט ווען צו מעביר סדרה זיין. האט שוין דער ערוגת הבושם פארשטאנען אז רבי מרדכי'לע ווייסט וואס ער רעדט, און ער האט איינגעפירט אין זיין ישיבה אז מען זאל פארהערן זונטאג, און מען זאל יעדן טאג לערנען חומש רש"י.

בנוגע וואס דו פרעגסט פון ווען מען קען שוין מעביר סדרה זיין פרשת וזאת הברכה; מען קען שוין מעביר סדרה זיין פון ווען מען הייבט אן לייענען וזאת הברכה, מען דארף נישט ווארטן ביז שמחת תורה. אויך קען מען שוין אנהייבן פרשת בראשית מיים ראשון ואלף, מען דארף נישט ווארטן ביז שמחת תורה. עס איז דא אסאך וואס האלטן נישט אזוי אָבער אזוי האב איך מקבל געווען פון מוהרא"ש זכותו גן עליו. מוהרא"ש איז געווען זייער שטארק אין דעם אז מען זאל שוין אנהייבן פאר שמחת תורה מעביר סדרה זיין פרשת בראשית, מען געבט זיך איין דריי און מען לייענט שוין פרשת נח.

וואויל איז פאר דעם וואס לאזט זיך נישט נארן און פירט זיך פרשת וזאת הברכה; מען קען שוין מעביר סדרה זיין. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן. א כתיבה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

(עצתו אמונה האזינו תשע"ז)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים קען מען זען אינעם וועבנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 200-845-7132

BreslevCenter.com/answers

מ'מישט אריבער צו א ניינעם בלעטל

דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן כ"ו) אז ביי די וועלט איז שפחה א פראבלעם, מענטשן רעדן זיך אפ אז זיי פארגעסן זאכן און זיי האבן צער פון דעם. אבער - האט דער רבי געזאגט - ביי מיר האט שפחה א גרויסע מעלה, ווען נישט דעם וואס א מענטש פארגעסט, וואלט ער קיינמאל נישט געקענט דענען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, ער וואלט אלעמאל געדענקט אלע זיינע שוועריקייטן וואס זענען אויף אים אריבער, און דאס וואלט אים זייער געשטערט אין לעבן, אזוי ווי אבער א מענטש פארגעסט, קען ער אלעמאל אנהויבן פון ניי, ער קען פארגעסן אלעס וואס ער האט געטון ביז יעצט, און אייביג אנהויבן פון פריש.

ספעציעל ווען עס קומט צו לערנען תורה, און א איד קען האבן חלישות הרעת אז ער פארגעסט אלעס וואס ער לערנט, ברענגט דער רבי דעם מדרש (ויקרא רבה י"ט, ב') א משל צו איינעם וואס האט געדונגען אריינטער אז זיי זאלן אים אנפילן פערער, די פערער זענען אבער געווען געלעכערט און וואס מ'האט אריינגעזאגן דארט איז גלייך ארויסגערינגען, האבן די נארישע אריינטער געטראכט צו זיך אז אויב גיסט זיך סיי ווי אויס אלעס וואס מ'לייגט דארט אריין, איז דאך א שאד אויף די ארבעט; ווידער די קלוגע אריינטער האבן געזאגט, "וואס גייט אונז דען אן אז ס'גיסט זיך אויס? מיר באקומען דאך באצאלט אויף יעדן טאג וואס מיר ארבעטן, מיר וועלן באקומען אונזער שכר אפילו ווען עס בלייבט גארנישט אינעם פאס. די זעלבע איז מיט די הייליגע תורה, אפילו ווען א מענטש פארגעסט אלעס וואס ער לערנט, וועט ער אבער באקומען אסאך שכר פונעם אייבערשטן אויף יעדע ווארט תורה וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען אויף די וועלט. דער אייבערשטער האט ספעציעל אזוי געמאכט אז מ'זאל פארגעסן דאס לערנען, כדי מ'זאל אלץ האבן א פרישע חשק און געשמאק אין די הייליגע תורה (קולת רבה א, ל"ד).

דערפאר איז יעצט די צייט צו פארגעסן אלעס וואס מ'האט געטון ביז יעצט, און אנהויבן יעצט מיט א פרישקייט צו לערנען די הייליגע תורה. די תורה ענדיגט זיך מיט די ווערטער (דברים ל"ד, י"ב) "לעיני כל ישראל", זאגט אויף ר"ש"י אז משה רבינו האט צעבראכן די לוחות, וואס דאס האט געמאכט אז מ'זאל פארגעסן דאס לערנען (עין ברכות ח, ג). און גלייך הויבט מען נאכאמאל פון אנהויב צו לערנען בראשית. דווקא דורך דעם וואס א איד פארגעסט אלעס וואס איז געווען ביז יעצט, האט ער די כח אנהויבן נאכאמאל פון פריש. א איד דארף שטענדיג מאכן א נייע התחלה, פארגעסן אלעס וואס ער איז דורך ביז יעצט און אנהויבן נאכאמאל מיט א פרישקייט, אזוי ווי ער וואלט יעצט געבוירן געווארן, און ער הויבט יעצט אן צום ערשטן מאל דענען דעם אייבערשטן.

מען פירט זיך אום שמחת תורה אז ווען מען הויבט אויף די ספר תורה ביי הגבחה הויבט מען עס אויף די פאקערטע זייט, דער וואס הויבט אויף די ספר תורה זעט נאר די ליידיגע זייט פון די פארמעט. דאס קומט לערנען דעם מענטש אז אפילו ער האט שוין יעצט געענדיגט די תורה, ער האט שוין אלעס געלערנט, זאל ער נישט זאגן אז ער דארף שוין מער נישט לערנען, נאר מ'ווייזט אים א ליידיגע פארמעט אז ער האט נאך אפילו נישט אנגעהויבן צו לערנען, ער דארף יעצט נאכאמאל אנהויבן מיט א פרישקייט. אפילו א מענטש זעט זיך ווי א ליידיג שטיקל פארמעט, ער האט ממש גארנישט קיין תורה אין זיך, קען ער אויך אנהויבן פון יעצט, אזוי ווי א קליין קינד וואס איז יעצט געבוירן געווארן און הויבט יעצט אן זיין לעבן מיט גאר א נייעם געשמאקן חשק.

מ'דרייט זיך ארום מיט די הייליגע תורה ארום די בימה איינמאל און נאכאמאל. מיר האלטן יעצט ביים סוף פון די הייליגע טעג, מיר האבן אפגעראכטן א ראש השנה, מיר האבן געפאסט און געדאווענט אום יום כיפור, מיר זענען געווען אין די סוכה און געשאקלט ד' מינים, יעדער איד איז זיכער געווארן גענטער צום אייבערשטן אין די טעג, יעדער איד האט א הייליגע נשמה וואס וויל זיין וואיל און ערליך און נאנט צום אייבערשטן, יעדער איד האט זיך זיכער פארגענומען גוטע זאכן און ס'גייט נישט אריין אין אונזער מח אז מיר קענען דאס טאקע באווייזן און אויספירן, מיר שפירן אז מיר זענען אזוי שטארק צוגעבינדען צו אונזערע שלעכטע זאכן, און מיר קענען נישט באגרייפן ווי אזוי מיר קענען זיך ארויסדעקען דערפון.

דערפאר טאנעט מען ארום און ארום די בימה, דאס ווייזט אויף די אלע גוטע זאכן וואס דרייען זיך ארום אונזער מח און עס גייט נישט אריין איבערווייניג, אז מיר זאלן אנהויבן ארבעטן אויף דעם אז מיר זאלן דאס יא גוט אריינגעמען אין קאפ, מיר זאלן אנהויבן פארשטיין אז מיר קענען אויך מצליח זיין. מיט א שטארקע ווילן און חשק קען יעדער איד אנקומען צו די גרעסטע זאכן, יעדער איד - נישט קיין חילוק ווי אזוי ער זעט נאר אויס און ווי אזוי ער פירט זיך אויף - קען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, ער דארף נאר עפענען זיין מויל און אנהויבן רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דערצוויילן פארן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ, און פון די אנדערע זייט דארף ער אנהויבן צו לערנען די הייליגע תורה יעדן טאג, דאס וואשט אפ דעם מענטש פון אלע שמוץ, און דאס דענענטערט אים צום אייבערשטן, און יעדער איד קען זוכה זיין צו דעם אויף א גרינגע וועג.

אזא רשע מרושע, ער וויל נאר הרגענען דעם איד, ער וויל נאר אים דערביטערן דאס לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דער יצר הרע שיסט אריין אינעם איד די פילן וואס זענען באשמירט מיט סם פון כפירות און אפיקורסות, ער ברענגט אריין אינעם מח פונעם מענטש מחשבות פון כפירה, ער וויל אים נאר אוועקרייסן פון זיין אמונה, ער זאל אפלאזן דעם אייבערשטן, ווייל ווי נאר די אמונה ווערט שוואך ביי א איד איז ער שוין א פארטיגער, ער פארלירט זיין מוט, ער פארלירט זיין לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, און דער איד ווייסט שוין נישט ווי זיך אהינצוטון.

דערפאר האבן מיר דעם הייליגן רבי'ן, וואס ער איז אונזער דאקטער, ער קען אונז אויסהיילן. ווען מיר זאלן אוועקווארפן אונזער שכל און נעמען די עצות און לימודים פון הייליגן רבי'ן, וועט ער ארויסנעמען פון אונז די גיפטיגע סם וואס דער יצר הרע האט אריינגעשאסן אין אונז, מיר וועלן זיך קענען שטארקן אין אמונה, און מיר וועלן קענען הנאה פון אונזער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

אנשי שלומינו פירן זיך אז ווען מ'טאנעט מיט די ספר תורה אין האנט אום שמחת תורה, שווערט מען אז גלייך ווען מ'וועט אוועקגיין פון די וועלט, זאל מען גיין צום הייליגן רבי'ן פאר א תיקון. אזוי ווי דער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינעם וואס האט געהאלטן ביים אוועקגיין פון די וועלט אז ער זאל שווערן בנקיטת חפץ אז גלייך נאך זיין פטירה זאל ער קומען צום רבי'ן ער זאל אים מתקן זיין (עין ספר פעולת הצדיק, סימן תתמ"ה).

דער אמת איז אבער אז אויב דער פח פון שמחת תורה מיט די ספר תורה אין האנט איז אזוי גרויס אז מ'קען דאן פועל'ן צו קומען צום רבי'ן נאכ'ן שטארבן, איז דאך זיכער אז מ'קען דעמאלט פועל'ן אז נאך דא אויף די וועלט ביים לעבן זאל מען זוכה זיין קומען צום הייליגן רבי'ן, דאס מיינט אז מען זאל זוכה זיין צו לערנען די ספרים פון הייליגן רבי'ן און צו פאלגן זיינע עצות און לימודים, און אזוי וועט מען נאך דא אויף די וועלט קענען באקומען דעם ריכטיגן תיקון, און האבן א גליקליכע און געשמאקע לעבן.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידיים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אחיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש **אשר בנחל** וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומזוני, זיווגים הנשים, רפואות וישועות. **רופט שוין 845-248-1651**

<< נייע לאקאלע נומערן >>

אויפ'ן פארלאנג פונעם חשוב'ן ציבור האבן מיר צוגעשטעלט פרישע לאקאלע נומערן פאר קרית יואל און מאנסי **קול ברסלב.....0910-351-845** **קוואל פון חיזוק.....9060-351-845**

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 0797040069 / ענגלאנד 03303502363
 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / 212-444-9191 / 845-351-0910 / ארץ ישראל **< BreslevCenter.com >**